

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1932 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter.

Genom en den 6 maj 1932 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 253, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 29 april 1932 och över finansärenden för den 6 maj 1932 samt med överlämnande av ett sistnämnda dag undertecknat avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, föreslagit riksdagen att

dels godkänna berörda avtal och slutprotokoll;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Det med propositionen överlämnade avtalet med tillhörande slutprotokoll är av följande lydelse:

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter.

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava, för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, överenskommit att sluta avtal angående uppdelning av beskattningsrätten mellan de båda staterna med hänsyn till olika skatteällor.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:
Sin Minister för utrikes ärendena,
Hans Excellens Friherre S. G. F. T. Ramel,

Hans Maj:t Konungen av Danmark och Island:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm,
Greve E. V. S. C. Reventlow,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å medborgare i Konungariket Sverige och Konungariket Danmark samt å svenska och danska juridiska personer.

Artikel 2.

Avtalet innehåller bestämmelser allenast rörande direkta skatter.

Med direkta skatter avses i detta avtal skatter, som på grundval av de avtalslutande staternas lagstiftning utgå direkt å nettoinkomst eller å nettoför-

Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning vedrørende direkte Skatter.

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige er, for at undgaa Dobbeltbeskatning vedrørende direkte Skatter, blevet enige om at oprette en Overenskomst angaaende Deling af Beskatningsretten mellem begge Stater med Hensyn til forskellige Skatte-kilder.

I dette Øjemed har til Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Stockholm,
Greve E. V. S. C. Reventlow,

Hans Majestæt Kongen av Sverige:
Sin Udenrigsminister, Hans Excellence Friherre S. G. F. T. Ramel,

som, efter at have undersøgt hinandens Fuldmægter og fundet dem i god og behörig Form, er blevet enige om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

Denne Overenskomst finder Anvendelse med Hensyn til Statsborgere i Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige samt paa danske og svenske juridiske Personer.

Artikel 2.

Overenskomsten angaar alene direkte Skatter.

Som direkte Skatter anses i denne Overenskomst Skatter, som paa Grundlag af de kontraherende Staters Lovgivning erlægges direkte af Net-

mögenhet, vare sig för statens eller kommuns räkning.

Som direkta skatter anses särskilt:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

- a) statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,
- b) kommunal inkomstskatt,
- c) kommunal progressivskatt, samt
- d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a) — c) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Danmark:

- a) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten,
- b) kommunal inkomstskatt,
- c) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a) och b) angivna skatterna.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalslutande staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist, eller, därest han icke har sådant bo och hemvist i någon av dessa stater, om han där stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse i ena staten anses föreligga under tid, då den skattskyldige å någon ort inom staten uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis.

Enskild skattskyldig, som icke har sitt egentliga bo och hemvist eller stadigvarande vistas i någon av de avtalslutande staterna men likväl enligt lagstiftningen i dessa stater blir utsatt för dubbelbeskatning, skall vid tillämpning av bestämmelserna i detta avtal anses vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap.

to-Indkomst eller af Netto-Formue, enten for Statens eller Kommunens Regning.

Som direkte Skatter betragtes særlig:

1. vedrørende Lovgivningen i Danmark:

- a) Indkomst- og Formueskat til Staten,
- b) kommunal Indkomstskat,
- c) Skatter og Afgifter, som erlægges paa samme Grundlag som nogen af de under a) og b) angivne Skatter,

2. vedrørende Lovgivningen i Sverige:

- a) statslig Indkomst- og Formueskat,
- b) kommunal Indkomstskat,
- c) kommunal Progressivskat, samt
- d) Skatter og Afgifter, som erlægges paa samme Grundlag som nogen af de under a) — c) angivne Skatter.

Artikel 3.

Såafremt ikke andet bestemmes i denne Overenskomst, beskattes Indkomst og Formue kun i den af de kontraherende Stater, hvor den skattepligtige anses for at være bosat.

Skattepligtige Personer betragtes ifølge denne Overenskomst som bosatte i en af Staterne, hvis de der har deres faste Bopæl og Hjemsted, eller, saafremt de ikke har saadan Bopæl og Hjemsted i nogen af disse Stater, hvis de stadigt opholder sig der. Stadigt Ophold i den ene Stat anses for at foreligge, naar den skattepligtige opholder sig paa et Sted indenfor Staten under Omstændigheder, af hvilke kan drages den Slutning, at Hensigten er at opholde sig der ikke blot midlertidigt.

Skattepligtig Person, som icke har sin egentlige Bopæl og Hjemsted eller stadigt opholder sig i nogen af de kontraherende Stater, men alligevel ifølge Lovgivningen i disse Stater bliver udsat for Dobbeltbeskatning, skal ved Anvendelse af Bestemmelserne i denne Aftale anses for bosat i den Stat, i hvilken han er Statsborger.

Juridisk person anses enligt detta avtal vara bosatt i den stat, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte. Emellertid beröras icke härav bestämmelserna i de båda staternas lagstiftning om beskattningsort för oskifta dödsbon.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppstår vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier och likartade värdepapper.

Artikel 6.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Juridisk Person betraktes ifølge denne Overenskomst som bosat i den Stat, hvor Bestyrelsen eller den højeste Ledelse har sit Sæde. Imidlertid berøres herved ikke Bestemmelserne i de to Staters Lovgivning om Beskatningsstedet for uskiftede Dødsboer.

Artikel 4.

Skat paa Indkomst af fast Ejendom, beliggende i en af de to Stater, erlægges kun i denne Stat.

Artikel 5.

Skat paa Indkomst af Handel, Industri eller anden Erhvervs-Virksomhed eller Næring, som udøves fra fast Driftssted i en af de to Stater, erlægges, saafremt ikke andet bestemmes i det følgende, kun i denne Stat. Findes faste Driftssteder i begge Stater, oppebærer hver Stat Skat paa den Del af Indkomsten, som erhverves fra Driftsstedet indenfor den paa-gældende Stats Omraade.

Som fast Driftssted betragtes Plads, paa hvilken der findes særligt Anlæg eller er vedtaget særlige Bestemmelser for stadigt Brug ved Virksomhedens Udøvelse, saasom Plads, hvor Foretagendet har sin Ledelse, Kontor, Filial, stadigværende Agentur, Produktionssted, Værksted, Indkøbs- eller Salgssted, Vareoplæg, Grube, Stenbrud eller lignende, som er Genstand for Bearbejdelse.

Som Indkomst af Erhvervs-Virksomhed betragtes ogsaa Indkomst som Medejere af Forretningsforetagender, dog ikke Indkomst af Aktier og lignende Værdipapirer.

Artikel 6.

Skat paa Indkomst af Forretningsforetagender, bestaaende i Udøvelse af Søfart eller Luftfart, hvis virkelige Ledelse har sit Sæde i en af de to Stater, erlægges kun i denne Stat.

Artikel 7.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av de båda staterna eller tillbehör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 8.

För diplomatiska, lönade konsulära och med dessa likställda representanter för vardera av de avtalslutande staterna skola gälla följande särskilda bestämmelser. Dessa representanter, såvitt de äro ämbetsmän till yrket, och dem tilldelade befattningshavare samt i nämnda ämbetsmäns eller befattningshavares tjänst anställda personer, för så vitt de ej äro medborgare i anställningslandet, påföras direkta skatter i anställningslandet allenast såvitt angår i artiklarna 4, 5 och 6 angivna inkomster och i artikel 7 omfördäld förmögenhet; i övrigt förbehålles beskattningen hemlandet.

Olönade konsulärer, som äga medborgarskap endast i den stat de representera, påföras icke direkta skatter i anställningslandet för förmåner, vilka av dem åtnjutas såsom ersättning för deras konsulära verksamhet; denna beskattning förbehålles hemlandet.

Artikel 9.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 7.

Formue, bestaaende af fast Ejendom i en af de to Stater eller Tilbehør til saadan Ejendom, beskattes kun i denne Stat.

Formue, bestaaende i Foretagender til Udøvelse af Handel, Industri eller anden Erhvervs-Virksomhed eller Næring, beskattes kun i den Stat, som ifølge Bestemmelserne i denne Overenskomst er berettiget til at kræve Skat af Indkomsten af samme Formue.

Artikel 8.

For diplomatiske, lønnede konsulære og med disse ligestillede Repræsentanter for hver af de kontraherende Stater gælder følgende særlige Bestemmelser:

Disse Repræsentanter, forsaavidt de er faste Embedsmænd, og de dem tildelte Tjenestemænd, samt de i nævnte Embeds- eller Tjenestemænds Tjeneste ansatte Personer, forsaavidt de ikke er Statsborgere i Ansættelseslandet, beskattes kun i Ansættelseslandet, forsaavidt angaar de i Artikel 4, 5 og 6 angivne Indkomster og den i Artikel 7 omtalte Formue; iøvrigt forbeholdes Beskatningen Hjemlandet.

Ulønnede Konsulärer, som alene er Statsborgere i den Stat, de repræsenterer, beskattes ikke i Ansættelseslandet af Fordele, der tilfalder dem som Vederlag for deres konsulære Virksomhed. Denne Beskatning forbeholdes Hjemlandet.

Artikel 9.

Den Stat, i hvilken den skattepligtige anses for at være bosat, maa ved Fastsættelsen af Skatten anvende den Skattesats, som skulde have været bragt til Anvendelse, hvis ogsaa Indkomst og Formue, som ifølge Forskrifterne i denne Overenskomst kun maa beskattes i den anden Stat, var inddraget under Beskatning i førstnævnte Stat.

Artikel 10.

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

Artikel 11.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 12.

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Artikel 13.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå på grund av taxering — i Sverige år 1932 och i Danmark för taxeringsåret 1932/1933 — för kalenderåret 1931 eller de särskilda räkenskapsår, som ligga till grund för dessa taxeringar.

Artikel 14.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och danska språken, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Maj:t Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans

Artikel 10.

Kan den skattepligtige paavise, at Bestemmelser, truffne af Beskatningsmyndighederne i de kontraherende Stater, for ham har medført Dobbeltbeskatning, maa han herimod gøre Indsigelse hos den Stat, som han tilhører. Anses Indsigelsen for begrundet, kan denne Stats højeste Finansmyndighed træffe Overenskomst med den anden Stats højeste Finansmyndighed for paa rimelig Maade at undgaa Dobbeltbeskatning.

Artikel 11.

I Tilfælde, hvor Vanskeligheder eller Tvivl opstaar ved denne Overenskomsts Fortolkning og Anvendelse, kan de højeste Finansmyndigheder i begge de kontraherende Stater træffe særlige Overenskomster.

Artikel 12.

De kontraherende Stater forpligter sig til at overlade til deres højeste Finansmyndigheder at træffe rimelig Afgørelse af ethvert andet Spørgsmaal vedrørende de direkte Skatter, som, paa Grund af Forskelligheder mellem de i begge Stater gældende Principer angaaende Skattens Erlæggelse eller iøvrigt, kan forekomme uden at være udtrykkelig reguleret i denne Overenskomst.

Artikel 13.

Denne Overenskomst bringes første Gang til Anvendelse vedrørende de Skatter, som erlægges paa Grundlag af Skatteligningen — i Danmark for Skatteaaret 1932/33 og i Sverige for Aaret 1932 — for Kalenderaaret 1931 eller de særlige Regnskabsaar, som ligger til Grund for disse Ansættelser.

Artikel 14.

Denne Overenskomst, som er affattet i dobbelte Original eksemplarer paa Dansk og Svensk, skal ratificeres for Danmarks Vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og for Sveriges Vedkommende med

Maj:t Konungen av Danmark och Island. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Köpenhamn. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering för det år, vars utgång uppsägningen avsett.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 6 maj 1932.

FREDRIK RAMEL.
(L. S.)

Rigsdagens Samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige. Ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt udveksles i København. Overenskomsten træder i Kraft med Udvekslingen af Ratifikationsinstrumenterne og forbliver gældende, saa længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende Stater. Opsigelse skal finde Sted mindst otte Maaneder før et Kalenderaars Udgang. Er dette Opsigelsesvarsel blevet iagttaget, finder Overenskomsten sidste Gang Anvendelse paa de Skatter, som erlægges paa Grundlag af Skatteligningen for det Aar, hvis Udløb Opsigelsen angaar.

Til Bekræftelse herpaa har begge Staters Befuldmægtigede underteignet Overenskomsten og forsynet denne med Segl.

Som sket i Stockholm, i to Eksemplarer, den 6 maj 1932.

E. REVENTLOW.
(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Angående sådana skattskyldiga, som icke tillhöra någon av de avtalslutande staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna i dessa stater från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning. Därvid skall i synnerhet hänsyn tagas till skattskyldiga, tillhörande sådana stater, vilka träffat avtal med båda de avtalslutande staterna angående undvikande av dubbelbeskattning.

2. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknningen av direkta skatter avser icke att vara uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter, som innefattas under avtalet, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola, så ofta anledning därtill förekommer, utbyta förteckningar över i vardera staten utgående direkta skatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

4. Såsom direkta skatter enligt detta avtal anses ej värdestegrings-skatter, omsättningsskatter, skatter å samfärdsel eller förbrukning, särskil-

Slutprotokol.

Ved Undertegnelsen af den denne Dag mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige indgaaede Overenskomst til Undgaaelse af Dobbelbeskatning vedrørende direkte Skatter har undertegnede Befuldmægtigede afgivet følgende enslydende Erklæringer, som udgør en integrerende Del af Overenskomsten.

1. Angaaende saadanne skattepligtige, som ikke tilhører nogen af de kontraherende Stater, kan de højeste Finansmyndigheder i disse Stater fra Tilfælde til Tilfælde træffe særlige Overenskomster til Undgaaelse af Dobbelbeskatning. Herved skal særlig tages Hensyn til skattepligtige, tilhørende saadanne Stater, som har truffet Overenskomst med begge de kontraherende Stater angaaende Undgaaelse af Dobbelbeskatning.

2. Den i Artikel 2 af Overenskomsten optagne Opregning af direkte Skatter tilsigter ikke at være udtømmende.

Tvivelsspørgsmaal om, hvilke Skatter der omfattes af Overenskomsten, skal afgøres i god Forstaaelse mellem begge Staters højeste Finansmyndigheder.

Begge Staters højeste Finansmyndigheder skal, saa ofte Anledning dertil forekommer, udveksle Fortegnelser over de i hver Stat gældende direkte Skatter.

3. Ved Kommuner forstaas i denne Overenskomst Kommuner af saavel højere som lavere Orden.

4. Som direkte Skatter ifølge denne Overenskomst betragtes ikke Værdistigningsskatter, Omsætningsskatter, Skatter paa Samfærdsel eller Forbrug,

da skatter å vinst å lotterier och vad-hållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående »bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter» eller motsvarande i Danmark utgående skatter.

Därest i någondera staten införes beskattning av inkomst av kapital vid källan (genom avdrag), skall, intill dess särskild överenskommelse träffas, dylik beskattning ej innefattas under avtalet.

5. Skulle tvivelsmål uppstå om i vilken av de båda staterna enskild skattskyldig har sitt egentliga bo och hemvist, skall denna fråga avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den skattskyldige kan anses hava centrum för sina intressen, eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Beträffande skattskyldig, som år efter år vanligen under längre tidrymd vistas i den av de båda staterna, där han enligt detta avtal ej anses vara bosatt, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa skäligt avgörande, i vad mån rätt att beskatta inkomst eller förmögenhet, som i artikel 3 avses, skall tillkomma den andra staten. Hänsyn skall härvid tagas till de tidrymder den skattskyldige vanligen vistas i vardera staten.

6. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo i den ena staten beskattas, må ej tillika beskattas hos dödsbodlagare i den andra staten.

Penningfideikommiss samt avlösningssummor för fideikommiss (danska län och stamhus inbegripna) omfattas icke av bestämmelserna i detta avtal, utan skola däri nedlagd förmögenhet och därav härflytande inkomster vara underkastade beskattning efter de i varje stat gällande bestämmelserna. Båda staterna äro ense om att i förekommande fall genom sina högsta finansmyndigheter upptaga förhand-

särilige Skatter paa Lotteri-Gevinst og Væddemaal, Arve- og Gaveskatter samt ej heller i Sverige erlagte Skatter for særlige Fordele og Rettigheder (bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter) eller tilsvarende i Danmark erlagte Skatter.

Saa fremt der i nogen af Staterne indføres Beskatning af Indkomst af Kapital ved Kilden (ved Afkortning) skal, indtil særlig Overenskomst træffes, saadan Beskatning ikke indbefattes i Overenskomsten.

5. Skulde Tvivl opstaa om, i hvilken af de to Stater en skattepligtig Person har sin faste Bopæl og Hjemsted, skal dette Spørgsmaal afgøres ved særlig Overenskomst mellem de højeste Finansmyndigheder i begge Stater. Herved skal tages Hensyn til, i hvilken af Staterne den skattepligtige maa anses for at have Centrum for sine Interesser, eller, hvis ej heller dette kan afgøres, til hans Statsborgerforhold.

Angaaende Personer, som Aar efter Aar sædvanlig i længere Tidsrum har Ophold i den af de to Stater, i hvilken vedkommende efter denne Overenskomst ikke kan anses for at være bosat, kan begge Staters højeste Finansmyndigheder træffe rimelig Afgørelse af, i hvilket Omfang den anden Stat skal have Ret til at beskatte Indkomst og Formue efter Reglerne i Artikel 3. Herved skal tages Hensyn til det Tidsrum, den skattepligtige sædvanligvis opholder sig i hver af Staterne.

6. Indkomst eller Formue, af hvilken uskiftet Dødsbo i den ene Stat beskattes, maa ikke tillige beskattes hos de i Dødsboet anpartsberettigede i den anden Stat.

Pengefideikommiss samt Afløsningssummer for Fideikommiss (danske Len og Stamhuse indbefattede) omfattes ikke af Bestemmelserne i denne Overenskomst, men den til saadanne henhørende Formue og de deraf flydende Indkomster, skal være undergivet Beskatning efter de i hver Stat gældende Bestemmelser. Begge Stater er enige om i paakommende Tilfælde gennem sine højeste Finansmyndighe-

lingar om i vilken omfattning och efter vilka grunder skattelindring kan medgivnas innehavare av sådana fideikommiss, för så vitt dubbelbeskattning av dem skulle föreligga.

7. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och brukande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom icke yrkesmässig avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets försling till exporthamn och dess försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

8. Till yrke enligt artikel 5 räknas även fritt yrke, såsom vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelses upplåtelse åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsen.

10. Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses såsom fast driftställe i avtalets mening.

Fast driftställe i den ena av de avtalslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra staten hemmahörande företag i den förra staten har ett dotterbolag eller där upprätthåller affärs-

der at optage Forhandlinger om, i hvilket Omfang og efter hvilke Grundsætninger Skattelempelse kan gives Indehaverne af saadanne Fideikommiss, forsaavidt Dobbeltbeskatning af disse skulde foreligge.

7. Bestemmelsen i Artikel 4 gælder saavel Indkomst, som erhverves ved den faste Ejendoms umiddelbare Anvendelse og Brug, som Indkomst ved Udleje, Bortforpagtning samt enhver anden Slags Anvendelse af Ejendommen, ligesom Realisationsfortjeneste, som erhverves ved ikke erhvervsmæssig Afhændelse af fast Ejendom samt af Tilbehør, som afhændes i Forbindelse med Ejendommen.

Som Indkomst af fast Ejendom betragtes Indkomst ved Fældning af Skov paa egen eller andens Mark, saavel som Indkomst, som maa tilkomme Producenten ved det fældede Tømmers Befordring til Eksporthavn og dets Salg indenfor Riget, ligesom ved saadan Forædling af Tømmeret, som finder Sted indenfor Riget andetsteds end paa fast Driftssted.

8. Til Næring ifølge Artikel 5 regnes ogsaa fri Næring, saasom videnskabelig, kunstnerisk, litterær, undervisende og opdragende Virksomhed, som ogsaa Virksomhed som Læge, Advokat, Arkitekt og Ingeniør.

9. Bestemmelserne i Artikel 5 gælder saavel Indkomst, som erhverves ved umiddelbar Drift af Virksomheden, som ogsaa Indkomst ved Virksomhedens Udleje til en anden, ligesom Fortjeneste ved Afhændelse af Virksomheden eller Del deraf eller af Genstande, som anvendes i Virksomheden.

10. Plads for Byggeföretagende, hvis Udförelse har överskredet eller, saavidt kan forudses, kommer til at överskride en Tidsperiode af tolv Maaneder, skal anses som fast Driftssted i Overenskomstens Betydning.

Fast Driftssted i den ene af de kontraherende Stater skal ikke anses for at foreligge alene af den Grund, at et i den anden Stat hjemmehörende Företagende i den förste Stat har et Datterselskab eller der opretholder Forret-

förbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

11. De högsta finansmyndigheter-na kunna sluta särskilt avtal för att på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse i de i artikel 5 första stycket andra punkten avsedda fallen.

12. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, lotter i solidariska bankbolag och bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Danmark angår, bevis å andelar, som innehavas av kommanditdelägare, intressenter, andelshavare eller andra begränsat ansvariga delägare i förvärvsverksamhet.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företagsdrivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

13. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3.

Såsom royalty anses jämväl periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

14. Studenter, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för sitt underhåll och sina studier mottaga från sina i den andra

ningsförbindelser blot ved en fullständig uafhængig Repræsentant eller gennem en Repræsentant (Agent), som vel er stadigt virksom for Foretagendets Regning indenfor den første Stat, men kun formidler Forretninger uden at være befuldmægtiget til at afslutte Forretninger paa Foretagendets Vegne.

11. De højeste Finansmyndigheder kan indgaa særlig Overenskomst for paa rimelig Vis at tilvejebringe Deling af Indkomster af Handel, Industri og anden Erhvervs-Virksomhed i de i Artikel 5, første Stykke, andet Punkt, tilsigtede Tilfælde.

12. Ved »lignende Værdipapirer» i Artikel 5, sidste Stykke, forstaas, forsaavidt den gældende Lovgivning i Danmark angaar, Andelsbeviser, som indehaves af Kommanditister, Interessenter, Andelshavere eller andre ikke fuldt ansvarlige Deltagere i Erhvervs-Virksomhed, samt, forsaavidt den gældende Lovgivning i Sverige angaar, Parter i solidariske Bankselskaber og Beviser for Andele i svenske, økonomiske Foreninger.

Saaftremt der paa Grund af Ændring af Bestemmelserne i en af Staternes Lovgivning angaaende Selskaber eller andre Sammenslutninger i Erhvervsøjemed opstaar Spørgsmaal om Betydningen af Udtrykket »lignende Værdipapirer», kan begge Staters højeste Finansmyndigheder træffe særlig Overenskomst herom.

13. Royalty, som erlægges for Udnyttelse af fast Ejendom eller for Bearbejdelse af Grube, Stenbrud eller lignende, beskattes i den af Staterne, hvor den faste Ejendom, Gruben eller Bruddet er beliggende.

Anden Royalty beskattes ifølge Bestemmelserne i Artikel 3.

Med Royalty ligestilles periodisk Afgift for Udnyttelse af Patent, Mønster eller lignende.

14. Studenter, som udelukkende i Studieøjemed opholder sig i en af de kontraherende Stater, underkastes ikke Beskatning i denne Stat for Beløb, som de til deres Ophold og Studier modtager fra deres i den anden Stat

staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

15. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelsen i artikel 8 icke inverkar på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av direkta skatter icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Vad i artikel 9 stadgas om rätt att tillämpa viss högre skattesats skall beträffande i artikel 8 första stycket avsedd person gälla dennes hemland.

16. Beträffande arvs- och gåvoskatter samt om ömsesidigt bistånd i beskattningsärenden förbehålla sig de avtalslutande staterna att träffa särskild överenskommelse.

17. Med hänsyn till den danska lagstiftningens ståndpunkt att för bosättning under viss tid i Danmark taga till beskattning inkomst, som under föregående år förvärvats, förklara sig de avtalslutande staterna ense därom, att hinder enligt avtalet ej skall anses föreligga för dylik beskattning i Danmark av inkomst, som avses i artikel 3, samt att spørsmålet, huruvida dubbelbeskattning i fråga om dylik inkomst skall anses föreligga, skall enligt avtalet bedömas med hänsyn till om beskattning sker i båda staterna på grund av bosättning under samma tidrymd.

Om en person, som efter den 1 april 1932 flyttar till Danmark från Sverige, inom två år efter flyttningen återflyttar till Sverige, skall Danmark vara berättigat att, utan hinder av bestämmelserna i artikel 3, behålla beskattningsrätten för en tidrymd motsvarande den skattefrihetsperiod, som i Danmark medgivits vid inflyttningen, dock ej längre än till ut-

bosatte och der skattepliktige Slægtinge.

15. Til Undgaaelse af muligt opstaaende Tvivlstillfælde udtales, at Bestemmelsen i Artikel 8 ikke indvirker paa Retten til at nyde eventuelle yderligere gaaende Fritagelser, som i Kraft af Folkerettens almindelige Regler er indrømmet eller fremdeles vil blive indrømmet diplomatiske og konsulære Tjenestemænd.

I det Omfang, i hvilket der paa Grund af saadanne yderligere Fritagelser, ikke sker Beskatning i Ansættelseslandet, forbeholdes Beskatningen Hjemlandet.

Bestemmelsen i Artikel 9 om Ret til at anvende en vis, højere Skattesats, skal finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til de i Artikel 8 første Stykke omhandlede Personer, forsaavidt angaar Beskatningen i deres Hjemland.

16. Angaaende Arve- og Gaveskatter samt om gensidig Bistand i Skattesager forbeholder de kontraherende Stater sig at træffe særlig Overenskomst.

17. Under Hensyn til den danske Lovgivnings Ståndpunkt, hvorefter Beskatning som Følge af Bopæl sker efter Indkomst, erhvervet Aaret forud for Skatteaaret, erklærer de to Stater sig enige i, at Overenskomsten ikke skal være til Hinder for saadan Beskatning i Danmark af Indkomst, henhørende under Artikel 3, samt at Spørgsmaalet om, hvorvidt Dobbeltbeskatning med Hensyn til saadan Indkomst skal siges at foreligge, skal bero paa, om Beskatning sker i begge Stater paa Grund af Bopæl i samme Tidsrum.

Forsaauidt en Person, som efter 1 April 1932 er tilflyttet Danmark fra Sverige, inden to Aar efter Tilflytningen atter flytter tilbage til Sverige, skal Danmark være berettiget til, uanset Bestemmelsen i Artikel 3, at fastholde Skattepligten for et Tidsrum, svarende til den Periodes Skattefrihed, der blev opnaaet ved Tilflytningen til Danmark, dog ikke udover Udløbet af

gången av det skatteår, varunder återflyttningen till Sverige äger rum.

Skulle tillämpningen av sålunda givna bestämmelser medföra, att den sammanlagda beskattningen i båda staterna kommer att avse inkomstbelopp, som är avsevärt större eller avsevärt mindre än det, som skulle tagits till beskattning, om all inkomst för ifrågavarande period beskattats en gång, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskilda överenskommelser om avvikelser från dessa bestämmelser.

Bestämmelserna i artikel 5 skola ej utgöra hinder för Danmark att, i händelse av skattskyldigs flyttning från Sverige till Danmark, vid den första taxeringen efter flyttningen beskatta honom för sådan inkomst av rörelse, som förvärvats i Sverige före flyttningen, därest ifrågavarande rörelse upphör som följd av flyttningen.

18. Bestämmelserna i artikel 3 skola, såvitt angår beskattning av förmögenhet, ej tillämpas i händelse av skattskyldigs flyttning från den ena staten till den andra, utan vardera staten skall i dylikt avseende äga förfara enligt sin lagstiftning, med mindre de båda staternas högsta finansmyndigheter i särskilda fall överenskomma om undantag.

19. Vardera staten skall vara oförhindrad att i förekommande fall fordra bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 6 maj 1932.

FREDRIK RAMEL.

det Skatteår, i hvilket Tilbageflytningen til Sverige finder Sted.

Skulde Anvendelsen af disse Bestemmelser medføre, at den samlede Beskatning i begge Stater omfatter Indkomstbeløb, som er væsentlig større eller væsentlig mindre end det Beløb, som vilde være blevet Genstand for Beskatning, hvis den Paagældendes fulde Indkomst for paagældende Periode var blevet beskattet en Gang, kan de to Staters højeste Finansmyndigheder træffe særlig Overenskomst om Afgivelse fra disse Bestemmelser.

Bestemmelsen i Artikel 5 skal ej være til Hinder for, at Danmark i Tilfælde af en Skatteydners Flytning fra Sverige til Danmark, ved første Skatteansættelse efter Tilflytningen beskatter den Paagældende af Erhvervsindkomst, indtjent i Sverige inden Flytningen, saafremt paagældende Erhvervs-Virksomhed ophører som Følge af Flytningen.

18. Bestemmelserne i Artikel 3 skal, forsaavidt angaar Formuebeskatningen, ej finde Anvendelse ved Flytning fra den ene Stat til den anden, idet hvert Land i saadanne Tilfælde skal være berettiget til at gaa frem efter sin almindelige Skatte Lovgivning, medmindre de to Staters højeste Finansmyndigheder maatte blive enige om Undtagelser i særlige Tilfælde.

19. Hver af Staterne skal have Ret til i paakommende Tilfælde at kræve Dokumentation for, at Dobbeltbeskatning efter denne Overenskomst foreligger.

Som sket i Stockholm, i to Eksemplarer, den 6 maj 1932.

E. REVENTLOW.

Under åberopande av vad till ovannämnda statsrådsprotokoll anförts får utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot ifrågavarande avtal och slutprotokoll, hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 253,

dels godkänna det med propositionen överlämnade, den 6 maj 1932 undertecknade avtalet mellan Sverige och Danmark

för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter jämte därtill hörande slutprotokoll,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i ågångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Stockholm den 23 maj 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Bärg*, *Ericson* i Obergå, *Björnsson*, *Åström*, *Jönsson* i Slätåker, *Jönsson* i Boa, *Olsson* i Ramsta, *Björklund*, *Olsson* i Golvvasta, *Lithander*, *Olsson* i Gävle, *Nilsson* i Hörby, *Forssberg*, *Östergren*, *Larsson* i Örbyhus, *Ehrnberg*, *Ericson* i Boxholm, *Anderson* i Storegården och *Eklund*.
